

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **D. H. T.**, narozen X alias **A. V. V.**, narozen X
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51
Vyšní Lhoty 234

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 10. 2024 č. j. OAM-1148/BA-BA07-HA15-2024, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

pozdějších předpisů a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno. Žalobce namítal, že žalovaný řádně nezjistil skutkový stav a nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem. Žalovaný jej neseznámil s právem podat výpověď ohledně těch překážek, které mu brání v návratu do země původu. Konstatoval, že o udělení mezinárodní ochrany požádal z důvodu nebezpečí vážné újmy ze strany věřitelů, jimž dluží nemalé finanční prostředky a kteří mu prostřednictvím známých a rodinných příslušníků vyhrožují. Uvedl, že se nemá kam vrátit, neboť rodina z důvodu strachu z věřitelů mu nemůže pomoci ani poskytnout mu ubytování, což žalovaný v napadeném rozhodnutí nezohlednil. V případě návratu do Vietnamu mu hrozí, že bude pronásledován, vydírán a pravděpodobně bude i cílem fyzického násilí ze strany věřitelů, jimiž jsou osoby pocházející ze spíše kriminálního prostředí. Současně se obává toho, že z důvodu zadlužení a faktické nemožnosti věřitele uspokojit, bude v případě vstupu na území Vietnamu ohrožen dokonce vězením, což bývá ve Vietnamu běžné. Z výsledků dokazování přitom nelze dovodit nic o tom, že by jeho tvrzení byla smyšlená, tedy že by mu skutečně v případě jeho návratu do země nehrozila újma na zdraví či životě či jiné závažné porušení jeho základních práv. Žalovaný jeho tvrzení řádně neposoudil ani se s nimi dostatečně nevypořádal. V napadeném rozhodnutí se vůbec nezabýval otázkou hrozby věznění pro neschopnost splácet dluhy. Rozhodnutí je vydáno na základ nedostatečně zjištěného skutkového stavu a je nepřezkoumatelné. Nelze mu vyčítat, že svá tvrzení řádně nedoložil, neboť to v jeho situaci fakticky je téměř nemožné. Ani ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu nezbavuje správní orgán základních procesních povinností v souladu s azylovým zákonem a správním řádem. Považuje za zcela nepochopitelné, že se žalovaný jeho žádostí zcela odmítl zabývat a vystavuje jej bez jakéhokoli meritorního přezkoumání věci okamžitému riziku návratu domů.

2. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož obsáhle citoval, stejně tak z relevantní judikatury.
3. Krajský soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s. ř. s. nereagoval a ve stanovené lhůtě nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nevyjádřil.
4. Krajský soud rozhodnutí žalovaného přezkoumal podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., s. ř. s., v platném znění, v mezích žalobních bodů a pro provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 29. 8. 2024 podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V ní sdělil, že je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky, je ženatý, manželka a synové žijí ve Vietnamu. Z Vietnamu vycestoval 25. 3. 2020 do Rumunska na základě platného rumunského pracovního víza. Hned po příletu odjel lodí z Rumunska do Francie, kde pobýval přibližně 3 měsíce a poté odcestoval vlakem do Německa. Do České republiky přicestoval vlakem 1. 9. 2021. Týden poté jej zadržela policie. Ze států Evropské unie pobýval v roce 2020 v Rumunsku, v roce 2020 3 měsíce ve Francii a od června 2020 do 1. 9. 2021 v Německu. V dřívější době žádal o udělení mezinárodní ochrany v roce 2021 v České republice. Mezinárodní ochrana mu udělena nebyla. O udělení mezinárodní ochrany žádá z důvodu vysokých dluhů ve Vietnamu, proto se tam nechce vrátit. I v České republice již má nějaké dluhy a chtěl by zde zůstat pracovat a dluhy splatit. Potvrdil, že v rámci správního řízení o

jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany v České republice uváděl stejné důvody, a to finanční potíže ve své zemi.

6. Ze správního spisu se dále podává, že žalobce dne 17. 5. 2021 pod jménem a příjmením Anh Viet Vuong, narozen 29. 4. 1994 podal v České republice první žádost o udělení mezinárodní ochrany. Správní řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-64/LE-BA02-2021. Rozhodnutím ze dne 19. 11. 2021 č. j. OAM-64/LE-BA02-HA10-2021, které nabylo právní moci 13. 12. 2021, žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který ji rozsudkem ze dne 30. 8. 2022 č. j. 16 Az 1/2022-57 zamítl. Rozsudek krajského soudu nabyt právní moci 18. 10. 2022. V první žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce jako její důvody uvedl legalizaci pobytu na území ČR, aby zde mohl zůstat, najít si práci a vydělat peníze potřebné k úhradě dluhu, který má ve Vietnamu. Návrat do země původu odmítá, protože se obává osob, u kterých má dluh.
7. Obsahem správního spisu jsou rovněž informace, které žalovaný shromáždil o politické a bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Konkrétně se jedná o Informaci OAMP, Bezpečnostní a politická situace ve Vietnamu, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 4. 6. 2024 a Informace MZV ČR č. j. 100572-6/2024-MZV/LPTP ze dne 1. 2. 2024 k č. j. MV-3049-1/OAM-2024, Půjčky, úvěry a lichva. Žalovaný rovněž vycházel z rozhodných materiálů předchozího správního řízení č. j. OAM-64/LE-BA02-2021.
8. Ze správního spisu se dále podává, že dne 23. 9. 2024 byla žalobci dána možnost v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobce se k tomuto správnímu úkonu dostavil, s nabízenými informacemi se nechtěl seznámit ani se k nim nevyjádřil. Rovněž nenavrhł žádné další podklady pro rozhodnutí a ani neuvedl žádné další skutečnosti nebo nové informace, které by měly být v jeho řízení zohledněny.
9. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
10. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
11. Krajský soud k námitkám žalobce předně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012 č. j. 3 Azs 6/2011-96. Dle závěrů NSS odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, tak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
12. V daném případě rozhodnutí žalovaného všechny tyto dříve vyslovené judikaturní požadavky splňuje. Žalovaný porovnal skutečnosti uváděné žalobcem v první žádosti s těmi,

které uvedl v opakované žádosti, přičemž se s nimi vypořádal přesně ve shora uvedeném schématu. Soud souhlasí s jeho závěrem, že žalobce nezmínil žádné nové skutečnosti, které by souvisely s motivem jeho odchodu z vlasti či neochoty se do Vietnamu opětovně vrátit. Za takovou skutečnost nelze považovat jeho tvrzení, že má dluhy i v České republice. Tato okolnost se totiž netýká změny situace v zemi původu, důvodů jeho odchodu z vlasti, ani jím prezentovaných problémů, které tam měl mít, ani důvodů, pro něž by měl mít jakékoliv obavy v případě svého návratu do Vietnamu. V daných souvislostech soud zdůrazňuje, že nebylo povinností žalovaného zabývat se celou řadou dalších otázek a konsekvencí žalobcových tvrzení a provádět s ním pohovor stran jeho obav z věřitelů. Soud uzavírá, že žalovaný zjistil skutkový stav dostatečně, za tím účelem si opatřil dostatek podkladů, umožnil žalobci uvést veškeré důvody, které jej vedly k podání opakované žádosti, shromáždil rovněž aktuální zprávy o zemi původu. Všechny získané podklady žalovaný v napadeném rozhodnutí zohlednil a z odůvodnění je zřejmé, z čeho žalovaný vycházel, jakými úvahami se řídil při posuzování podkladů pro vydání rozhodnutí a k jakým závěrům dospěl. Tyto úvahy jsou přezkoumatelným způsobem uvedeny v napadeném rozhodnutí. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že v posuzované věci nebyly zjištěny žádné nové skutečnosti ve smyslu zákona o azylu, které by odůvodňovaly opětovné hodnocení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a jeho obav z návratu do země původu a které by vyžadovaly nutnost vydání nového meritorního rozhodnutí v jeho věci.

13. V posuzované věci byly naplněny zákonné podmínky stanovené § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, neboť žalobce neuvedl, a ani žalovaný nezjistil, jak výše uvedeno, ve vztahu k situaci v zemi původu, žádnou novou skutečnost, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná žalobcem na území ČR byla tak správně shledána nepřipustnou. Za daného stavu pak dle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu bylo řízení zastaveno.
14. Soud pro úplnost uvádí, že je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany (§ 10a odst. 2 zákona o azylu).
15. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
16. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30. 1. 2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.